

учнів, батьків та інших фахівців; підтримувати розвиток комунікативних навичок та можливостей учнів реалізувати позитивні підходи управління поведінкою, що підтримують соціальний розвиток та взаємодію учнів.

Список використаних джерел:

1. Малишевська І.А. (2016). Інклюзивне освітнє середовище: генеза поняття. *Особлива дитина: навчання та виховання*. № 3. С. 19–26.
2. Малишевська І.А. (2017). Професійна діяльність асистента вчителя в інклюзивному класі : Навч.-метод. посібник. Умань : «ВПЦ» Візаві. 150 с.
3. Collett-Klingeberg, L. and Chadsey-Rusch, J. (1991). 'Using a cognitive-process approach to teach social skills'. *Education and Training in Mental Retardation*, 26, 258–270.
4. Farrell, P. (1997). 'The integration of children with severe learning difficulties: A review of the recent literature'. *Journal of Applied Research in Learning Disabilities*, 10 (1), 1–14.

ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ЯК ЗАПОРУКА ПІДВИЩЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ПОКОЛІНЬ

*Лимар Н.О.
Полтава, Україна*

Науковий керівник: Дяченко-Богун М.М. – д.п.н., професор

Екологічних проблем у всьому світі з кожним роком стає все більше і значна їх частина виникає не без участі людини: свідомих чи несвідомих її дій. Тому у галузі сучасної освіти гостро стоїть питання широкого впровадження екологічного виховання дітей та молоді, від вирішення якого залежатиме рівень екологічної моралі майбутніх поколінь та те, як він вплине на стан планети та її ресурсів загалом. Надзвичайно важливим є впровадження екологічного виховання серед студентів – майбутніх вчителів, що дасть їм змогу у подальшому ефективно прищеплювати любов до навколишнього середовища своїм учням.

Екологічне виховання у закладах вищої освіти – це систематична педагогічна діяльність, спрямована на розвиток у студентів екологічної культури. Завданнями його є постійне інформування студентів про проблеми природного та штучного походження у навколишньому середовищі та їх вплив на рівень здоров'я населення країни і світу; інструктування їх з приводу поведінки в зонах різних природних катастроф; залучення студентів до поширення знань серед населення про бережливе ставлення до навколишнього світу; спонукання до збереження та примноження природних багатств.

Важливо пам'ятати, що екологічне виховання дітей та молоді є умовою не лише розвитку, але й виживання суспільства, тому, екологічна освіта має стати пріоритетом у педагогічній теорії і практиці, а відтак потребує широкого впровадження у навчальний процес майбутніх вчителів.

Основними складовими екологічного виховання студента як особистості є розвиток у нього екологічного світорозуміння, екологічної свідомості, екологічного переконання, екологічного світогляду, екологічної діяльності. Розкриття та виховання у майбутніх педагогів таких якостей є надзвичайно важливим, адже впливати на екологічну свідомість школярів може тільки вчитель, який сам є носієм екологічної культури. Отже, проблема може бути вирішена тільки за умови організації у вищому навчальному закладі такої професійної підготовки вчителя, яка дозволяє йому, незалежно від профілю, здійснювати роботу з учнями щодо формування у них екологічної культури.

Необхідними елементами підготовки майбутніх педагогів повинні бути: багаторівнева система екологічної освіти, яка буде переплітатися з основною фаховою підготовкою протягом здобуття усіх рівнів вищої освіти; екологізація дисциплін, що буде спрямована на формування екологічного стилю мислення майбутнього вчителя; розробка нових, екологічно спрямованих освітніх програм.

Екологічне виховання майбутніх учителів – це необхідний елемент сучасної підготовки висококваліфікованих фахівців закладом вищої освіти. Воно повинно базуватися на загально педагогічних принципах, що включають у себе гуманістичну спрямованість навчання; екологічну орієнтованість при формуванні у студентів знань і умінь, свідомості та поведінки; формування у майбутніх вчителів екологічної активності, яку вони у подальшому зможуть прищепити своїм юним вихованцям. Адже саме від пріоритетів, які собі визначать майбутні покоління, буде без перебільшення залежати гідне майбутнє людства та планети.

Список використаних джерел:

1. Мітрясова О.П. Тенденції розвитку екологічної освіти у вищій школі [Електронний ресурс] / О.П. Мітрясова – Режим доступу: <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/naukpraci/ecology/2000/6-1-3.pdf>.

ПЕДАГОГІЧНА ІННОВАТИКА У СТРУКТУРІ НАУКОВОГО ЗНАННЯ

*Лисенко Ю.О.
Україна, Полтава*

Педагогічна інноватика належить до системи загального наукового і педагогічного знання. Вона виникла і розвивається на межі загальної інноватики, методології, теорії та історії педагогіки, психології, соціології і теорії управління, економіки освіти і є однією з фундаментальних дисциплін, яка суттєво прискорює процеси оновлення освіти.

Педагогічна інноватика – вчення про створення, оцінювання, освоєння і використання педагогічних новацій.

Більшість дослідників сходяться на тому, що структура інноваційного навчання оптимально відповідає характеру сучасних соціальних процесів.